

ORIGINAL ARTICLE

Association of low back pain with lumbar lordosis and lumbosacral angle

Masoud Shayesteh Azar¹,
Fereshteh Talebpour²,
Abdolrasoul Alaee³,
Atekeh Hadinejad⁴,
Majid Sajadi¹,
Arezoo Nozari⁴

¹ Department of Orthopedics, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Department of Radiology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ General Physician, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received 3 February, 2010 ; Accepted 24 April, 2010)

Abstract

Background and purpose: Despite the high prevalence of mechanical low back pain, its etiology remains undiscovered in most of the cases. However, there have been many speculations about its origin based on X-ray findings and hyperlordosis of lumbar spine is an important factor. In this study, attempts were made to establish a possible relation between low back pain, lumbar lordosis and lumbosacral angle.

Materials and methods: In this case control study, patients with mechanical low back pain were compared with a matched control group consisting of the subjects who have been under evaluation for some other medical problems. Having essential eligible criteria of the study, 60 individuals were recruited by using non-probability sampling. All individuals were studied and obtained data including age, gender, location, occupation and education levels were collected using a questionnaire. In addition, a standing lateral radiograph was performed on all subjects to evaluate and measure the lumbar lordosis and lumbosacral angle. Data were entered and analyzed using SPSS version 16.

Results: The low back pain subjects comprised of 18 men (60%) and 12 women (40%) (age range: 18-74 years). Significant difference was found between the age of low back pain and healthy subjects ($p=0.04$). The mean lumbosacral angle in low back pain and healthy subjects was 18.5 (SD=8.86) and 23.77 (SD=12.60) respectively which was not statistically significant ($P>0.05$). The mean lumbar lordosis angle in low back pain and healthy subjects was 29.47 (SD=11.90) and 29.97 (SD=15.17) respectively which again was not statistically significant ($p>0.05$).

Conclusion: The results of our study showed that lumbar lordosis and lumbosacral angle were not associated with the incidence of low back pain. However, more studies are needed to confirm this.

Key words: Low back pain, lumbar lordosis angle, lumbosacral angle

بررسی رابطه کمردرد با زاویه لومبار لوردوز و لومبوساکرال

مسعود شایسته آذر^۱

فرشته طالب پور^۲

عبدالرسول علایی^۳

عاتکه هادی نژاد^۴

مجید سجادی^۱

آرزو نوذری^۴

چکیده

سابقه و هدف : در بررسی‌های قبلی انجام شده در مناطق مختلف دنیا نشان داده شده که کمردرد یکی از مهمترین علل ناخوشی انسان است که منجر به محدودیت‌ها و مشکلات فراوان و قابل توجه برای بیماران و در پی آن برای اجتماع می‌گردد. سنجش انحنای ستون فقرات در بررسی علل کمردرد مفید بوده و براین اساس در این مطالعه ما به مقایسه زوایای لومبارلوردوز و لومبوساکرال در مبتلایان به کمردرد و افراد سالم پرداخته شد.

مواد و روش‌ها : این مطالعه مورد-شاهدی بر روی ۳۰ نفر از بیماران مبتلا به کمردرد (گروه مورد) مراجعه کننده به درمانگاه ارتопدی و ۳۰ نفر از افراد با سایر مشکلات (گروه شاهد) مراجعه کننده به درمانگاه ارولوژی و داخلی بیمارستان امام خمینی (ره) ساری جهت بررسی رابطه بین کمر دردوز زوایای لومبار لوردوزیس و لومبوساکرال انجام شد. افراد واجد شرایط بطور تصادفی وارد مطالعه شدند. اطلاعات مورد نیاز از قبیل: سن، جنس، محل زندگی، شغل و تحصیلات در فرم پرسشنامه‌ای که بدین منظور تهیه شده بود ثبت گردید. علاوه بر آن رادیوگرافی لترال افراد مورد مطالعه در حالت ایستاده جهت تعیین زوایای لومبار لوردوز و لومبوساکرال تهیه شد. برای بررسی آماری از نرم‌افزار SPSS 16 کمک گرفته شد.

یافته‌ها : در گروه مورد (مبتلایان به کمردرد) ۱۸ نفر (۶۰ درصد) مرد و ۱۲ نفر (۴۰ درصد) زن بودند (در طیف سنی ۷۲ تا ۷۱ سال) در حالیکه در گروه شاهد ۲۰ نفر (۶۶ درصد) مرد و ۱۰ نفر (۳۳/۳ درصد) زن بودند (در طیف سنی ۷۱ تا ۷۰ سال). متوسط سنی گروه مورد $۴۰/۰\pm ۱۴/۰$ و متوسط سنی گروه شاهد $۱۴/۱\pm ۳/۵$ بود.

متوسط زاویه لومبوساکرال در گروه مورد $۸/۸\pm ۰/۸$ و در گروه شاهد $۰/۷\pm ۱/۲$ بود که تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0/05$).

متوسط زاویه لومبارلوردوزیس در گروه مورد $۹/۹\pm ۰/۷$ و گروه شاهد $۹/۱\pm ۰/۷$ که تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0/05$).

استنتاج : نتایج این مطالعه نشان داد که زاویه لومبارلوردوزیس و زاویه لومبوساکرال با میزان بروز کمردرد ارتباطی ندارند. با این وجود برای تایید یا رد این مطلب مطالعات بیشتری در این زمینه لازم می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: کمر درد، زاویه لومبارلوردوزیس، زاویه لومبوساکرال

مقدمه

کمردرد مزمن یک مشکل بزرگ در اکثر جوامع بشری است که شیوع آن بین ۵۰ تا ۹۰ درصد می‌باشد^(۱،۲).

^۱ این تحقیق طی شماره ۷۹ در شورای پژوهشی دانشگاه ثبت شده و با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام شده است.

مولف مسئول: فرشته طالب پور - ساری: کیلومتر ۱۸ جاده خزرآباد، مجتمع دانشگاهی پامیر اعظم، دانشکده پزشکی مازندران E-mail: ftalebpoor2001@yahoo.co.uk

۱. گروه ارتопد، دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۲. گروه رادیولوژی، دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۳. پزشک عمومی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۴. پزشک علوم تشریح، دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

^۲ تاریخ دریافت: ۱۴/۱/۸۷ تاریخ ارجاع چهت اصلاحات: ۱۰/۱/۸۹ تاریخ تصویب: ۲۴/۹/۸۹

در افراد مختلف و نژاد متفاوت متغیر است (۱۳-۱۶). با تغییرات شرایط زندگی گروههای در گیر نیز تفاوت کرده و طی مطالعات جدید گروههای جدیدی مانند کودکان در سنین ابتدایی، گروههای پزشکی مانند پرستاران، پزشکان جراح و حتی خانم‌های باردار هم در معرض در گیری هستند (۱۷-۱۹).

در حال حاضر برای درمان دردهای حاد و مزمن کمری راهکارهای متعددی وجود دارد که بیشتر این روش‌ها بر تسکین درد تأکید دارند. در گذشته بر این عقیده بوده‌اند که درد مزمن کمر بر روی ستون فقرات کمری تحتانی تأثیر داشته و درد مزمن کمری حداکثر اکستانتسیون کمری را محدود می‌کند. در آن مطالعات گزارش شده بود که افزایش زوایای کمری با درد مزمن کمر ارتباط داشته و انجام تمرینات ورزشی، در کاهش درد این گروه از بیماران بسیار مفید است (۲۱، ۲۰، ۷، ۱).

ولی در سال‌های اخیر طی بررسی‌های مجدد نتایج متناقض جدیدی بدست آمده که نشان می‌داد ارتباطی میان اندازه گیری زوایای کمری و لوردوز در کلیشه های رادیولوژی با درد حاد یا مزمن کمری، وجود ندارد (۲۳، ۲۲، ۴، ۱). بدیهی است شناخت رابطه بین کمر دردو زوایای لومبار لوردوزیس و لومبوساکرال در اتخاذ یک روش مشخص برای پیشگیری و درمان در افراد چهار درد کمر بسیار مهم است (۲۴). با توجه به مسائل ذکر شده، ما بر آن شدیم با یک مطالعه مورد-شاهدی بر روی ۶۰ نفر از بیماران مراجعه کننده به درمانگاه‌های ارتوپدی بیمارستان امام خمینی (ره) ساری و مطب‌های خصوصی ارتوپدی در شهر ساری به بررسی رابطه بین کمر دردو و زوایای لومبار لوردوزیس و لومبوساکرال بپردازیم تا بدین ترتیب بتوانیم راهکار مناسبی برای پیشگیری و یا درمان دردهای حاد و مزمن کمری که بسیار شایع‌تر ارائه کنیم.

مواد و روش‌ها

این مطالعه یک مطالعه مورد-شاهدی بود که به

دردهای غیر رادیکولار به پایین تر از زانوها نمی‌آید. درد غالب با حرکت کردن، بلند کردن بار سنگین، ایستادن طولانی و حرکات چرخشی شروع و تشید می‌شود و با استراحت کاهش می‌یابد. درد به صورت مشخص حرکات ستون مهره کمری را کاهش می‌دهد و به عنوان یک واکنش یا اسپاسم عضلات پارا اسپینال همراه است. علل قطعی معمولاً قابل تشخیص نیست. ولی علی از قبیل چاقی، استرس‌های روحی-روانی، تعداد زایمان، کار سنگین و حتی سیگار کشیدن ذکر شده است. در مواردی دژنراسیون دیسک بین مهره‌های از عوامل عمده است و لی اختلالات آناتومیک مانند اسپوندیلویستزیس هم نقش مهمی دارند (۳-۵). یکی از موارد مطرح شده که ممکن است در ایجاد کمردرد یا در درمان آن نقش داشته باشد، میزان زاویه لومبار لوردوز و لومبوساکرال است. انحناهای موجود در ناحیه کمری شامل انحناهای ستون فقرات، خمیدگی ساکرال و زوایای بین مهره‌های ناحیه لومبوساکرال در ارزیابی عمل ستون مهره‌ای و همچنین مطالعات لوردوز کمری، مشکلات و نارسایی‌های این ناحیه بسیار اهمیت دارند. این پارامترها در سنین مختلف و حتی در افراد همسن در دو جنس متفاوت است. میزان این انحناها در ارتباط با تفاوت طول بخش قدامی-خلفی تنہ مهره و همچنین دیسک بین مهره‌ای می‌باشد. همچنین این انحناها با وزن و قد افراد در سنین مختلف ارتباط دارد (۶-۸).

انحناهای طبیعی ستون فقرات سبب می‌شود که سر در راستای لگن قرار گیرد، ضربات ناگهانی جذب شده و نیروهای مکانیکی کنترل شوند. لوردوز، انحنای طبیعی ستون فقرات در ناحیه کمر می‌باشد (۹-۱۲). انحنای کمر در طی روند رشد و با تغییر وضعیت تکیه گاه فرد از حالت چهار دست و پا به ایستاده تغییر می‌یابد. تحدب قدامی کمر تحت تأثیر عوامل داخلی نظیر تغییر شکل مهره‌ها، دیسک بین مهره‌ای و ساکروم و عوامل خارجی نظیر موقعیت مرکز ثقل، وزن بدن و قدرت عضلات ایجاد و حفظ می‌شود. میزان طبیعی انحنای کمر ۳۱ تا ۵۰ درجه

آمد. سپس بیماران برای انجام رادیوگرافی به واحد رادیوگرافی بیمارستان امام خمینی(ره) ساری ارجاع داده شدند. جهت ارزیابی رادیوگرافی ناحیه لومبوساکرال از هر دو گروه مورد و شاهد در محدوده زمانی انجام طرح توسط همکاران رادیولوژی کلیشه رادیوگرافی نمای لاترال و در پوزیشن ایستاده انجام شد. جهت ارزیابی لوردوز کمری نیز پوزیشن هر دو گروه شاهد و مورد به حالت ایستاده استاندارد بود. برای این منظور بیمار مورد نظر به موازات صفحه Cassette می ایستاد. برای نمایان گشتن مهره های کمری، اندام فوقانی از بدن دور می شد. در صورتی که بازوها به طرف جلو آورده شوند لوردوز کمری افزایش می یابد. اما اگر دست ها روی میله ای که به ارتفاع کرست ایلیاک می باشد ساپورت شود، پوزیشن فوق همانند پوزیشن ایستاده استاندارد خواهد بود. از تمام ۶۰ نفر گروه مورد و گروه شاهد توسط متخصص ارتوپدی معاینه به عمل آمد و فرم مشخصات تکمیل گردید و از گرافی بیماران توسط دوربین عکسبرداری شد. سپس عکس های رادیوگرافی (کلیشه) بیماران توسط متخصص رادیولوژی ارزیابی و تعیین زوایا صورت گرفت.

تمام افراد دو گروه (مورد و شاهد) جنس و شغل توسط متخصص ارتوپدی همسان سازی شدند. دو زاویه لومبارلوردوز و لومبوساکرال به روش Winter و Willtse و اندازه گیری شد. واحد زاویه، درجه بود (۲۵).

برای اندازه گیری زاویه لومبوساکرال، دو خط به موازات سطح فوقانی مهره L₅ و سطح تحتانی مهره T₅ رسم شد. زاویه بین دو خط فوق زاویه لومبوساکرال بود (شکل شماره ۱).

جهت اندازه گیری زاویه لومبار لوردوز، دو خط به موازات سطح فوقانی مهره L₁ و سطح فوقانی مهره T₅ رسم شد. تقاطع دو خط فوق زاویه لومبار لوردوز را تشکیل می داد (شکل شماره ۱).

صورت مستمر و بر روی ۶۰ نفر مورد و ۳۰ نفر شاهد) جهت بررسی رابطه بین کمر درد و زوایای لومبار لوردوزیس و لومبوساکرال طراحی شده بود.

افراد گروه مورد بیمارانی بودند که از درد کمر رنج می برdenد و به این جهت به درمانگاه ارتوپدی بیمارستان امام خمینی(ره) مراجعه نمودند.

افراد گروه شاهد افرادی بودند که شکایتی از کمردرد نداشته و به علیه دیگر از جمله مشکلات کلیوی و شکمی به درمانگاه های ارولوژی و داخلی مراجعه نمودند.

حجم نمونه براساس مطالعات انجام شده در گذشته ۳۰ نفر در نظر گرفته شد.

از تمام مراجعین جهت بالا بردن کیفیت کار سابقه بالینی و شغلی گرفته شد.

مراجعین از لحاظ میزان تحرک در دو گروه کم تحرک و پر تحرک قرار داده شدند. افراد پر تحرک به کارگران، کشاورزان و ... و افراد کم تحرک به کارمندان و افراد پشت میز نشین اطلاق شد.

معیار ورود به مطالعه: تمام افرادی که از درد در ناحیه کمر شکایت داشته اند (در گروه مورد).

معیارهای خروج از مطالعه:

۱- افرادی که بیماری نوروماسکولار و کیفوز و اسکولیوز آشکار داشتند.

۲- افرادی که دارای کمردرد شدید و دائمی بودند.

۳- افراد مبتلا به کمردرد با علل دیگر از قبیل بیماری های ژنیکولوژی مثل رحم رتروورس، چسبندگی ها و

۴- بیماران کلیوی.

بیماران گروه مورد توسط پزشک متخصص ارتوپدی و گروه شاهد توسط همکاران متخصص ارولوژی و داخلی انتخاب شدند. از کلیه افراد در هر دو گروه شرح حال گرفته شد و معاینه بالینی به عمل

پرتحرک در گروه مورد و ۱۳ نفر (۴۳/۳ درصد) در گروه شاهد.

متوسط BMI گروه مورد $۰/۷۱ \pm ۰/۲۶$ و متوسط BMI گروه شاهد $۰/۷۵ \pm ۰/۲۶$ بود. اما این تفاوت از نظر آماری معنی دار نبود ($p=۰/۱$).

حداصل و حداکثر سن جمعیت مورد مطالعه به ترتیب ۱۷ و ۷۶ سال بود. متوسط سنی گروه مورد $۱۴/۸ \pm ۴/۲$ و متوسط سنی گروه شاهد $۱۴/۱ \pm ۳/۵$ بود.

متوسط وزن گروه مورد $۱۴/۱ \pm ۷/۱$ و در گروه شاهد $۱۱/۳ \pm ۷/۲$ بود (جدول ۳). اما در آنالیز آماری این تفاوت بین دو گروه معنی دار نبود ($p=۰/۶۸$).

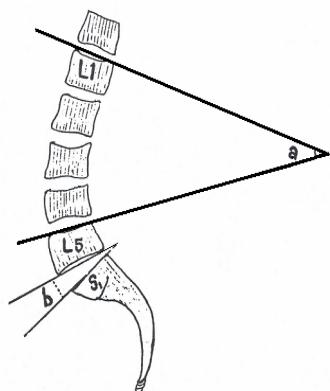
متوسط قد گروه مورد $۰/۹ \pm ۰/۷$ و گروه شاهد $۰/۸ \pm ۰/۷$ بود که در بررسی آماری معنی دار نبود ($p=۰/۷۶$).

متوسط زاویه لومبارلوردوز در گروه مورد $۱۱/۹ \pm ۲/۹$ درجه و در گروه شاهد $۱۵/۱۶ \pm ۲/۹$ درجه بود. در آنالیز آماری، بین دو گروه از لحاظ زاویه لومبارلوردوز تفاوت معنی دار مشاهده نشد (جدول شماره ۱).

متوسط زاویه لومبوسکرال در گروه مورد $۸/۸/۱ \pm ۰/۵$ درجه و در گروه شاهد $۱۲/۶ \pm ۰/۷$ درجه بود. در آنالیز آماری، بین دو گروه از لحاظ زاویه لومبوسکرال تفاوت معنی دار مشاهده نشد ($p=۰/۰۶$) (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: میانگین و انحراف معیار متغیرهای مختلف مورد مطالعه در بیماران مبتلا به کمربند و افراد سالم

p.value	شاهد		گروه		متغیر
	میانگین	انحراف	میانگین	انحراف	
.۰/۴	$۳۵/۱۳ \pm ۱۴/۱۴$		$۴۲/۷۶ \pm ۱۴/۰۲$		سن
-	$۲۶/۶۶ \pm ۰/۷۵$		$۲۶/۶۶ \pm ۰/۷۱$		شاخص توده بدنی
.۰/۱۱۸	$۲۶/۹۷ \pm ۱۵/۱۶$		$۲۹/۴۷ \pm ۱۱/۹۰$		زاویه لومبارلوردوز
.۰/۰۶	$۲۳/۷۷ \pm ۱۲/۶۰$		$۱۸/۵ \pm ۸/۸۶$		زاویه لومبوسکرال
.۰/۶۸	$۷۲/۵۰ \pm ۱۱/۲۹$		$۷۱/۱۳ \pm ۱۴/۲۲$		وزن
.۰/۷۶	$۱/۶۷ \pm ۰/۰۷$		$۱/۶۶ \pm ۰/۰۹$		قد

شکل شماره ۱: روش اندازه گیری زوایا:

زاویه a - زاویه لومبار لوردوز

زاویه b - زاویه لومبوسکرال

همکار محترم رادیولوژیست از مورد یا شاهد بودن نمونه‌ها اطلاع نداشته و فقط زوایا را تعیین می‌نمودند و در انتها همکاران دیگر طرح بدون اطلاع از اینکه کدام دسته مورد یا شاهد هستند مقایسه بین دو گروه را انجام دادند.

برای هر دو زاویه میانگین و انحراف معیار محاسبه شد و بین دو گروه شاهد و مورد بواسیله آزمون t-test مورد ارزیابی قرار گرفت. برای مقایسه سایر متغیرهای کمی بین دو گروه از آزمون t-test و برای مقایسه متغیرهای کیفی آزمون χ^2 استفاده شد.

یافته ها

در گروه مورد ۱۸ نفر (۶۰ درصد) مرد و ۱۲ نفر (۴۰ درصد) زن بودند در حالیکه در گروه شاهد ۲۰ نفر (۶۶/۷ درصد) مرد و ۱۰ نفر (۳۳/۳ درصد) زن بودند و بین دو گروه از نظر توزیع جنسی تفاوت معنی دار آماری مشاهده نشد ($p=۰/۵۹$).

بررسی شغلی جمعیت مورد مطالعه نشان داد که نوع فعالیت شغلی در دو گروه از نظر میزان تحرک (کم تحرک یا پرتحرک) به قرار زیر بود: در گروه مورد ۱۳ نفر (۴۳/۳ درصد) و در گروه شاهد ۱۷ نفر (۵۶/۷ درصد) کم تحرک بودند در مقابل ۱۷ نفر (۵۶/۷ درصد)

بحث

فرهنگی- اجتماعی، زنان جامعه ما نسبت به مردان کمتر به مشاغل سنتی پرداخته و حضورشان در جامعه و پرداختن به کار در بیرون از خانه بطور محسوسی کمتر از مردان است و لذا خطر ابتلا به کمردرد نیز در آنان کمتر است. در مطالعه Evcik و همکاران نیز نسبت زنان مبتلا به کمردرد بیشتر از مردان بود(۲).

متوسط سنی گروه مبتلا به کمردرد بوضوح بالاتر از متوسط سنی گروه فاقد شکایت مبنی بر کمردرد بود. آنچنان که متوسط سنی گروه مبتلا به کمردرد 42.76 ± 14.02 و متوسط سنی گروه فاقد کمردرد 35.13 ± 14.14 بود. همسو با نتایج مطالعه ما، در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۸ در ترکیه (۱) انجام شده متوسط سنی مبتلایان به کمردرد 41.67 ± 6.3 (با رنج سنی ۱۸-۶۶ سال) بود. در حالیکه در مطالعه Youndas و همکاران (۵) متوسط سنی 54.9 ± 9 (با رنج سنی ۴۰-۶۹/۸) بود که در مقایسه با مطالعه ما از متوسط سنی بیش از ده سال بالاتر برخوردار است. این بروز ده سال زودتر کمردرد در شیوه زندگی، رفتارها و استانداردهای تفاوت موجود در شیوه زندگی، رفتارها و استانداردهای کاری محیط نسبت داد و به نظر می‌رسد با اطلاع شیوه زندگی، آموزش روش‌های پیشگیری از ابتلا، پرداختن بیشتر به ورزش و استانداردسازی محیط‌های کاری بتوان این فاصله را جبران نمود.

ویژگی‌های که مطالعه ما را از سایر مطالعات مشابه متمایز می‌سازد توجه به شاخص توده بدنی، وزن و قد در بیماران مبتلا به کمردرد می‌باشد. چرا که در مطالعات قبلی بدان پرداخته نشده است. متوسط شاخص توده بدنی جمعیت مبتلا به کمردرد در بررسی ما $26.66 \pm 0.71 \text{ kg/m}^2$ بوده که بیشتر از محدوده نرمال (20 kg/m^2 تا 25 kg/m^2) می‌باشد (۱۷) و در مقایسه با گروه شاهد تفاوت واضحی را نشان نداد $26.66 \pm 0.75 \text{ kg/m}^2$. در خصوص وزن وقد نیز تفاوتی بین دو گروه وجود نداشت.

همانگونه که از نتایج مطالعه ما پیداست اگرچه متوسط زاویه لمبار لوردوزیس در گروه مبتلا به کمردرد بیشتر از گروه فاقد کمردرد است $29/47$ در مقابل $26/96$ درجه) اما متوسط زاویه لمبواساکرال در دو گروه عکس این حالت را داراست یعنی در گروه فاقد کمردرد بیشتر از گروه مبتلا به کمردرد است $23/76$ در مقابل $18/5$ درجه). اما بین گروه مورد و شاهد تفاوت آماری معنی دار، از نظر میزان زوایای لمبواساکرال و لمبار لوردوزیس وجود ندارد. یعنی مطالعه ما این نکته را که میزان زوایای لمبار لوردوزیس و لمبواساکرال با بروز کمردرد ارتباط دارد تأکید نکرد. در حالیکه Bozkurt در سال ۱۹۹۶ نشان داد که ارتباط واضحی بین افزایش زاویه فرگوسن و کمردرد وجود دارد (۶). حال آنکه Murrie و همکاران در سال ۲۰۰۳ نشان دادند که اگرچه مردان مبتلا به کمردرد لوردوز کمری کمتری داشتند اما این تفاوت از نظر آماری معنی دار نبود و چنین نتیجه گرفتند که کاهش زاویه لوردوز کمری شاخص مطمئن و قوی در ارتباط با بروز کمردرد نمی‌باشد (۲۶). دیگر مطالعه‌ای که از نظر نتایج همسو با یافته‌های مطالعه ماست مربوط می‌شود به مطالعه‌ای در ترکیه در سال ۲۰۰۷ که در آن Savikaya و همکاران دریافتند اگرچه نوع فعالیت شغلی ممکن است بر انحنای ستون فقرات کمری در کارگران معادن تأثیرگذار باشد ولی میزان زوایای کمری شاخص تعیین کننده برای میزان کمردرد در آنها نمی‌باشد (۴).

جمعیت بیماران مطالعه ما را 60 درصد مرد و 40 درصد زن تشکیل می‌داد. در مطالعه Nakipoglu و همکاران در ترکیه (۱) 50 درصد از مبتلایان به کمردرد حاد و $73/3$ درصد از مبتلایان به کمر درد مزمن زن بودند که برخلاف مطالعه ما شیوع کمردرد در زن‌ها بیشتر از مردان بود. شاید بتوان علت شیوع بالاتر کمردرد در مردان را (در مطالعه ما) به فعالیت سنتی کاری ارتباط داد. همانطور که می‌دانیم به علت شرایط

کمردرد در بیماران دچار کمردرد نمی‌باشد و باید
مطالعات بیشتری در این باره انجام داد.

از مطالعه حاضر می‌توان نتیجه‌گیری کرد که
زوايايى كمرى الزاما شاخص مطمئنی برای ارزیابی

References

- Nakipoglu GF, Karagoz A, Ozgirgin N. The Biomechanics of the Lumbosacral region in acute and chronic low back pain patients. Pain Physician 2008; 11: 505-511.
- Deniz E, Yucel A. Lumbar Lordosis in acute and chronic low back pain patients. Rheumatology International 2003; 23: 163-165.
- Cailliet R. Low back pain syndrome. 5th ed, Philadelphia: F A. Davis Company; 1995. P 23-25, 100-102.
- Savikaya S, Ozdolap S, Gumustas S, Kos Ulku. Low back pain and lumbar angles in Turkish coal miners. Am J Ind Med 2007; 50: 92-96.
- Youndas JW, Garrett TR, Egan KS, Therneau TM. Lumbar Lordosis and pelvic inclination in adults with chronic low back pain. Physical Therapy 2000; 80(3): 261-275.
- Bozkurt M, Tekeoglu I, Goksoy T, Arsalan H, Adak B, Kara M. Evaluation of lumbosacral angles in low back pain and healthy subjects. Eastern Journal of Medicine 1996; 1(2): 49-70.
- Amonoo-Kuofi US. Changes in the Lumbosacral angle, sacral inclination and the curvature of the lumbar spine during aging. Karger Cells Tissues Organs 1992; 145: 373-377.
- Fonseca DLH, Guarneri CSR, Campos AD, Defino HLA. Lumbar Lordosis: A study of angle values and of vertebral bodies and intervertebral discs role. Acta Orthop Bras 2006; 14(4): 193-198.
- Von Lackum HL. Lumbosacral region. JAMA 1924; 82: 1109-1114.
- Williams P.C. The Lumbosacral Spine. First edition, New York: Mc Graw-Hill Book Company, Inc; 1965. P 81,114-121,141-143.
- Wiltse LL, Winter RB. Terminology and measurement of spondylolisthesis. J Bone Joint Surg Am 1983; 65-A: 768-772.
- Nell R.S. Clinical Anatomy (Hasanzadeh G and et al) 1th ed. Tehran: Arjmand Book, 2008.
- Lusted LB, Keats TE. Atlas of Roentgenographic Measurement. 2nd ed, Chicago: Year Book Publishers Inc; 1967. P 113-114.
- Meschan I, Farrar-Meschan R.M.F. Atlas of Normal Radiographic Anatomy. Second edition, Philadelphia: W.B. Saunders Company; 1959. P 416-419.
- Meschan I, Farrar-Meschan R.M. Important aspects in roentgen study of normal Lumbosacral spine. Radiology 1958; 70: 637-648.
- Mitchell GA. Lumbosacral junction. J Bone & Joint Surg 1934; 16: 233-254.
- Mohseni-Bandpei M, Fakhri M, Ahmad Shirvani M, Bagheri Nesami M. Low back pain in 1,100 Iranian pregnant women: prevalence and risk factors. The Spine Journal 2009; 9: 795-80.
- Mohseni-Bandpei M, Bagheri-Nesami M, Shayesteh-Azar M. Nonspecific Low Back pain in 5000 Iranian school- age Children. J Pediatr Orthoped 2007; 27(2): 126-129.
- Mohseni-Bandpei MA, Fakhri M, Bagheri- Nesami M, Bagheri Nesami M, Khalilian AR, Shayesteh-Azar M. Occupational back pain in Iranian nurses: an epidemiological study. British Journal of Nursing 2006; 15(17): 914-917.
- Bayramoglu M, Akman MN, Kilinc S, Cetin N, Yavuz N, Ozker R. Isokinetic measurement of trunk muscle strength in women with chronic low back pain. Am J Phys Med

- Rehabil 2001; 80(6): 650-655.
21. Noh YH, Keum DH. A clinical observation for the lumbosacral angle changes between initial and follow up treatment in low back pain patients. J Oriental Rehab Med 2000; 10(1): 11-21.
22. Ferguson AB. Clinical and roentgen interpretation of lumbosacral spine. Radiology 1934; 22: 548-558.
23. Ferguson AB. Roentgen diagnosis of the extremities and spine. 2 th ed, New York: Paul B Hoeber Inc; 1949. P 382-383.
24. Ahi M. Evaluation Intervertebral angles and lumbar curve in healthy subjects and the relationship with low back pain. Journal of Ilam University of Medical Sciences 2005; 13(1): 28-34.
25. Heuems HK. Measurement of the normal Lumbosacral angle. Am J Roentgenol Radium Ther Nucl Med 1971; 113(4): 642-645.
26. Murrie VL, Dixon AK, Hollingworth W, Wilsonand H. Doyle TAC. Lumbar Lordosis: Study of Patients with and without low back pain. Clinical Anatomy 2003; 16: 144-147.